

2 de març del 1950

Sr. Adolfo Fagnoli
CIUTAT

Distingit Sr. i amic.- Des del 21 de febrer he anat rebent les seves targetes i lletres, les quals em porten el record d'aquells vells temps transcorreguts a la Girona que tots tant venerem. Sí. Jo també em recordo del vostre nom, que va en certa manera lligat amb la memòria dels meus pares -morts ambdós fa temps (a. C. s.). Però em sembla que nosom de la mateixa fornada, perquè quan era menut ja anava a tafanejar en els saons gironins on solieu exposar les vostres exquisides meravelles. Potser em confongui amb el meu germà Joan, que em porta uns quants anys. De tota manera, ben content d'haver fet aquesta petita reconquest a espiritual, sabent-vos pleròric de forces i a punt d'inaugurar una de les vostres exhibicions.

Respecte a la vostra sol·licitud, creieu-me que no puc pas tocar ni una ratlla de l'escrit de l'amic Estelrich. Seria contra les regles. Ja ho sabeu.

Espero ser-vos més útil en una altra avinentesa.

Us saludo amb la més cordial expressió de bona voluntat gironina. Vostre,